

Událo se v roce 2020 v Návojně

OHLÉDNUTÍ ZA FAŠANKOVÝM PRŮVODEM A POSEZENÍM NA HASIČSKÉ ZBROJNICI

Téměř by se chtělo říci, že fašankový průvod je takovou zažitou a obecně známou tradicí. U nás je spojená s ochutnávkou zabijačkových dobrot a vše se opakuje: buď sportovci nebo hasiči projdou dědinou, hudba hraje, z pařáků se kouří, řezník se směje... prostě každý rok stejné. Ale kdeže – to si můžeme opravdu jenom myslet, atmosféra je každoročně jiná, unikátní a nenapodobitelná!

V sobotu 22.2.2020 se z pařáků opravdu od rána kouřilo a řezník se smál. Ale na zbrojnici rostla pohádková zem: z hasičů se stávali Mach a Šebestová, trpaslíci, čaroděj, pirát, vojáci ze všech stran, sestřička i odborníci na odběr všemožných tělesných a jiných vzorků, Sněhurka i kašpárek. No mumraj neuvěřitelný. A když je pak doplnila silná hudební sestava s důmyslným pojízdným nástrojem (tvářilo se to jako buben, ve skutečnosti to bylo něco mezi demižónem a kočárkem :-), byl ten fašankový průvod dokonalý.

Vyšlo se do dědiny, nejdřív se zpívalo tak opatrně, polohlasem, na konci Hlubokého už se většina z průvodu osmělila a na Mlynisku pak „...my šeccko bereme...“ zpívali i ti, co přijeli jenom na chvilku udělat dokumentaci pro muzeum. Tož bylo veselo, však tak to má být.

No a ve středu obce voněla kyselica, vařené a pečené maso, později jitrnice i jelítka. Kdo přišel, hladem netrpěl. Ale hlavně: sešla se dědina, debatovalo se, vzpomínalo, plánovalo, smálo se. A to je nejdůležitější. Proto díky všem, kdo dorazili!

Zvláštní poděkování patří těm, kdo pomáhali s organizací a zázemím na zbrojnici, samozřejmě i s organizací fašankového průvodu (letos tedy hasičům).

[Na fotografie z akce se můžete podívat ZDE a na menší fotoreport z posezení také ZDE.](#)

Text: Aleš Naňák

Úspěšný mladý student z Návojné - druhé místo v soutěži mladých strojařů v programování CNC obráběcích strojů

Společnost strojírenské technologie organizoval letos již jedenáctý ročník soutěže mladých strojařů v programování CNC obráběcích strojů při příležitosti Mezinárodního strojírenského veletrhu 2019 v Brně.

V řídicím systému HEIDENHAIN pro technologii frézování se na 2. místě v konkurenci 81 žáků umístil mladý úspěšný student David Salvet z Návojné reprezentující SOŠ Slavičín. Slavnostní předání cen proběhlo v Praze na Ministerstvu průmyslu a obchodu České republiky (více foto zde: <https://www.sosslavicin.cz/3-12---ministerstvo-prumyslu>).

Toto krásné umístění se jistě zaslouží dát na vědomí. Tímto bychom mu chtěli upřímně pogratulovat a popřát hodně štěstí v jeho nadcházejícím studiu a spoustu dalších nejen školních úspěchů!

Pro více informací ze soutěže zde: <https://www.regionvalassko.cz/studenti-sos-slavicin-uspesni-na-strojirenskem-veletrhu-v-brne/>

VELIKONOCE 2020 V NÁVOJNÉ

Vážení a milí spoluobčané,

letošní Velikonoce budou jiné. Největší křesťanské svátky se tentokrát nebudou slavit v chrámech, ale tak nějak komorněji, v rodinách. Šířící se nemoc COVID-19 změnila zažitě zvyklosti a přinutila nás k novému pohledu na vše, co jsme dosud znali. Dnes je Zelený čtvrtek: umlknou zvony a jejich hlas měl být nahrazen klepačnickými a tragačnickými. Tak tomu bylo odpradávná. Letos však chlapce ze šestých, sedmých (a osmých) tříd budeme vyhlížet marně. S ohledem na

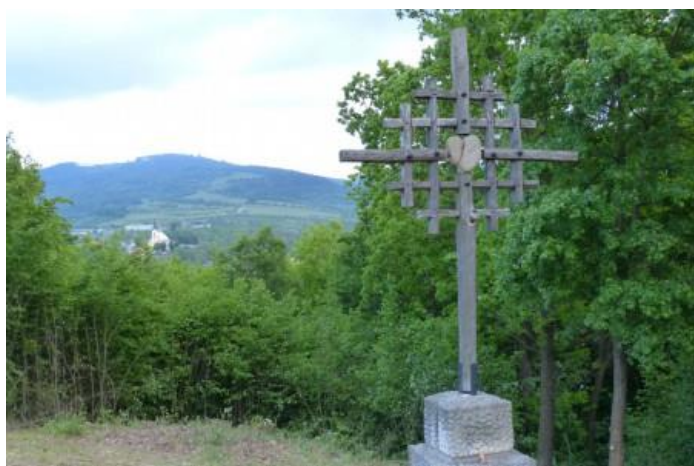
platná nařízení vlády do ulic nevyjdou. Je a bude to zvláštní.

Nicméně možná je to pro nás příležitost, abychom si uvědomili, že naše tradice a symboly, které nám mnohdy zevšedněly, jsou opravdu vzácné. Pokud je nemůžeme prožít, objeví se prázdné místo. Vydržme však, prožijme Velikonoce v jejich duchovní hloubce, přemýšlejme nad jejich poselstvím.

A příště, příště snad už vše bude tak, jak má být. Se slavením Velikonoc v našem farním kostele, s tragačnický a klepačnický, s veselými návštěvami v neděli i pondělí. Věřme tomu!

Požehnané a pokud možno klidné velikonoční svátky vám přeje Zastupitelstvo obce Návojná.

Mše svatá a májová pobožnost na Stráni 28.05.2020

Meteorologická aplikace ve čtvrtek 28. května ráno tvrdošijně hlásila, že v podvečer mezi šestou a půl sedmou bude pršet. To mnohé z nás zneklidnilo. Jak jsme se později dozvěděli, když otec Jiří Cymanowski vyjžděl ráno z Hrádku u Vlašimi, pršelo tak, že jízda rozhodně nebyla příjemná. Nicméně nevzdal to on ani my. Mše svatá u kříže na Stráni v Návojně prostě bude!

Když jsme se před šestou večer autem blížili s otcem Jiřím k onomu křížku nad Návojnou, těžké mraky jen visely. Stoupali jsme kamenitou cestou a zvědavě vyhlíželi, jestli nás někdo předběhl. A ano, u kříže už bylo živo! Dobrodinci právě zdobili nový oltářík na prostranství, které chlapi upravili před pár dny. Zastavili jsme, otec Jiří a pan kostelník vystoupili, od kříže zněl růženec. Takto, uprostřed přírody to v této zvláštní době znělo jako libá hudba. Vše se zdálo tak, jak má být. Až na pár detailů.

Otec si oblékl albu, vzal štolu a hned na to obličej zakryl rouškou. Šel zpovídat. Pěkně stranou, od lidí. Až ta rouška značila, že žijeme v době, která asi nemá srovnání. Je jiná...

Ale mše byla krásná. Slovo, které zaznělo, povzbudilo. Nepršelo :-). Po týdnech, které neumožňovaly návštěvy chrámů, kdy jsme sledovali bohoslužby přes obrazovky, monitory a displeje, kdy jsme svátost oltářní přijímali „jen“ duchovně, byla tato slavnost pod širým nebem najednou něčím vzácným a potřebným.

Otcí Jiřímu patří dík, že přijal naše pozvání a slavil spolu s námi mši svatou u kříže, který před deseti lety žehnal. Dále patří poděkování pracovníkům obce, kteří okolí kříže upravili. Stejně tak těm, kteří svou prací zajistili průhled od kříže ke kostelu. Díky i hudebníkům a zpěvákům, díky panu kostelníkovi, který obětavě nachystal vše potřebné. A nesmíme zapomenout ani na ty, kteří při májové pobožnosti přednesli své verše. A nutno dodat, že některé verše byly autorské. Pěkné!

[Stručný fotoreport ZDE.](#)

POUTNÍ MŠE U KAPLIČKY 7.6.2020

Slavnost Nejsvětější Trojice je již po léta významným dnem pro naši obec. Začne to přípravou samotné kapličky. Děvčata ji pěkně vyzdobí, oltářík i vstup doplní živé květy a tu jakoby se ta naše zvonička rozzářila. U ní se sejdou věřící z celého Závrší, u ní se bude sloužit hlavní mše svatá. Chlapi připraví posezení, nachystají stany, zajistí se ozvučení. To vše proběhne brzy ráno, ale mnohému z ranních organizátorů se tu a tam zazdá, že z oken už voní bohaté polední dobroty. Ano, ano, na deset se sejdeme v dědině, po mši se pak bude hodovat doma. A tak od svítání už se v kuchyních vaří slepičí polévka, naklepávají řízky a chladí se to, co u oběda teplé být nesmí.

Letos mši svatou sloužil rodák P. Petr Káňa. Na úvod zmínil, že na nás ještě dopadají nařízení vlády, která stále reagují na pandemii, již prodělal svět. Ano, každý z nás to vnímal, pravidla jsou pravidla. I proto bylo marné ptát se po mši, kde je to čepované pivo. U zbrojnice nebylo. No, ale jinak bylo vše tak, jak má být. Pomodlili jsme se společně, muzikanti v nových vestách zahráli pár přídavek, domů se šlo zvesela.

A kdo přijde zase za rok, možná se dočká překvapení.

Jakého? Tož to by bylo špatné překvápko, dyž bychom to už teď "vytrúbili". Ale enom tak potichučku - třeba si příště chvílu posedíme u dřevěničky. Šak přijďte. Snad nás bude moci být více než tři sta, více než pět set, ba co víc, třeba bude zrovna "akce" a povolí nám být pospolu v jakémkoli množství! :-)

Díky všem, kdo slavnostní mši zajišťovali.

[Stručný fotoreport ZDE.](#)

II. Tradiční sečení obecní lúky - 26.6.2020

Fotoreport z loňského sečení:

https://navojnan.rajce.idnes.cz/Tradicni_seceni_obecni_luky_14.06.2019

V pátek kolem páté hodiny odpoledne už po několikáté zem z kropila dešťová přeháňka. Na prostranství i přesto stavila skupinka mužů stan. Z dodávky se vynášely lavice, stoly a nějaké to občerstvení. Chystalo se II. tradiční sečení obecní lúky.

Kdo by si myslel, že v nejistém počasí se kosci nesejdou, mýlil by se. Krátce po odbití šesté se chlapi jeden za druhým řadili do pokosů. A opět to byl koncert.

Na sečení je zajímavá jedna věc. Je to práce bezesporu namáhavá, po chvíli vás bolí záda, ruce i nohy, tu a tam se objeví mozol. Ale vy se usmíváte. Posloucháte vtipy a povolávání kosců nad vámi a dole v řadě. Někdo se narovná, začne oselkou brousit kosu. Pak se sehne, rozvázně jí protne trávu před sebou a pronese: „Najvzácnější je, že nikde neřvú motory!“ No a pak, když už se za šera blíží pokos poslední, ozve se první nápěv. Známé písně se rozezní pod korunou stromu nahoře na louce. Radost z toho, že i letos jsme to zvládli, byla upřímná.

Potom se všichni sesednou pod stanem. Tma houstne a vyprávění je veselejší. Děvčata přináší něco na zub a neodmítá nikdo. Z ničeho nic se objeví harmonikář. S radostí přisedá ke stolu a do všech jakoby vlil novou sílu. Valašsko je krásné.

A na druhý den, hned brzo ráno, se ve dvoře místostarosty objeví jeden z účastníků sečení. Nadšeně podává popsany papír se slovy: „Na, napsal sem na včerašek vzpomínku, chceš ju?“ Samozřejmě. Tady ji máte:

„V pátek ráno sem sa obudil a už sem myslél na to. Nasékl sem kotrnám a začal sem kut kosu. Nakúl sem rači tři, říkám si jistota je jistota. Zklamalo ňa ale hlášení rozhlasu, protože sem nevědél, jestli sa ide nebo né. Každú chvílu pršalo, ale neodradilo mňa to. O půl šesté sem vyjél za zámek. Vlélz sem do Ševcovy budy a čekál. Po půl hodině vyšel první sekáč, z Nedašovéj Lhoty, že ide pomoct kamarádom. Zařadil sem sa také do řady a šlo nám to dobře. Bylo popršané a měli sme dobrý postrk, tož sme to valili dole. Škoda ale, že tam minule nechali pár stromů. Jeden ně vlélz do pokosu, urvál sem půl kose, ale sékl sem dál. Starosta obce říkál, že dá litr, jestli to dosečeme. My sme pak skorem posékli aj Ševcovu budy. Mosím říct, že muchy ňa neotravovaly. Měl sem kolem sebe také dobré kosce, že jich odháňali. Závěr byl výborný, protože nás přišél povzbudit rodák ze Lhoty s harmošků. Zazpívali sme

a v klidu sa rozešli dom. Nevim akorát, dy ně starosta vrátí kosu, asi ně ju zprivatizovali. Já si ale najdu inú a těším sa na další rok!“

A kdo že je ten nový návojský literát? František Polách.

Fotoreport ze sečení zde:

https://navojnan.rajce.idnes.cz/II._tradicni_seceni_obecni_luky_26.06.2020/

Text a foto: Aleš Naňák

Kdo ešte ví, jak sa kuje kosa, kto ešte umí oseľkú prejet po kose tak, že pekne zazvóni, kto sa nebóji íť do pokosu, ten je zvaný na

II. TRADIČNÍ SEČENÍ OBEČNÍ LÚKY

Pátek 19. června 2020
Od 18:00 hod. obecní sad za zámkem

„Když se do pokosu postaví téměř dvacet chlapů, je to úžasné. Bez dirigenta se po chvíli všichni sehrají, kosy protínají trávu v synchronizovaných pohybech, jejich pravidelný svist hraje valašskou symfonii, v níž jako činelný zazní tu a tam zvonění oselek po unaveném ostří. Na čele se koscům roní pot, kreslí mapy na zádech, ovšem to je nic proti radosti z toho, že louka je námi tvurovlna, vlastníma rukama ji češeme a krásníme ji.“

A když se kosci posadí, aby načerpali nové síly, bez povelu se začne vyprávět, vzpomíná se, ožívá se smích. Lidé jsou na těle unavení, ale na duši rostou – to dokáže jen svobodná práce v přírodě, když už houstne šera, méně se v duchu a rosa osvěžuje pádu i člověka.“

Tož oprášme nástroje a podme sa zase potkat, zavzpomínat, zazpívat si... Drobné občerstvení je zajištěné, ale kdo si vezme aj nějaký vlastní postrk, rozmlúvat mu to nebudem,

Zve vás zastupitelstvo
obce Návojná!

Memoriál Josefa Tureny a Emila Lorence - sobota 4.7.2020

TJ Sokol NÁVOJNÁ pořádá
v sobotu 4.7.2020

MEMORIÁL

Josefa TURENY.
a Emila LORENCE

Účastníci:
TJ Návojná
TJ Nedašov
Český kněžský tým

Začátek: 13.30 hod.
vstupné dobrovolně.

Zveme všechny příznivce kopané.

Zájezd do Olomouce 7.8.2020

Zastupitelstvo obce Návojná uspořádalo v pátek 7. srpna zájezd do Olomouce.

Program jsme zahájili slavením mše svaté v katedrále sv. Václava, přičemž mši pro nás celebroid rodák z nedašovské farnosti P. Antonín Ptáček, který nyní působí ve Velkém Ořechově. Přijal naše pozvání, dorazil za námi do Olomouce a svou promluvou nás povzbudil. Po bohoslužbě se nás přímo v katedrále ujal historik Petr Fojtík. Ten nám zasvěceně vyprávěl o historii katedrály, provedl nás presbytářem, lodí, kaplemi i kryptou. A jelikož je Petr rodákem z Jestřabí, vypíchnul i zajímavosti, které se nějakým způsobem vztahují k našemu kraji.

Po prohlídce katedrály jsme si za zvuku zvonů udělali krátkou přestávku na prostranství před tímto majestátním chrámem. Náš průvodce nám představil zajímavosti z okolí a poté jsme zamířili k dalšímu cíli, kterým byl Arcibiskupský palác. Prošli jsme knihovnu, reprezentační sály i další komnaty, opět s vynikajícím komentářem (otce arcibiskupa jsme nepotkali J).

No a co si budeme povídat, vyhládlo nám. Tak jsme se přemístili do hostince v Kokorách. Po cestě domů už se venku šelilo, někdo by mohl být unavený, ale v autobuse, který řídil „náš návojský řidič“, vládla dobrá nálada. Padaly i návrhy na další společnou cestu. Prý klidně i za týden. No, za týden to nebude, ale určitě zase někam vyrazíme. Těšíme se!

Fotoreport ZDE: https://navojnan.rajce.idnes.cz/Zajezd_do_Olomouce_7.8.2020/

Text a foto: Aleš Naňák